

Bemærkninger til lovforslaget

Lov nr. 346 af 4. juni 1986 om delpension (Folketingstidende 1985-86, sp. 431, 689, 11016 og 11676; tillæg A, sp. 797; tillæg B, sp. 1461 og 1883; tillæg C, sp. 737).

I delpensionsloven er der fastsat samme regler for aftrapning af delpension som gælder i efterlønsordningen, fordi der skal være mulighed for at gå fra den ene ordning til den anden. Denne samordning betyder, dels at en person ved overgang mellem ordningerne kommer ind på samme ydelsesniveau, dels at det i princippet er uden betydning for ydelsens størrelse, hvilken ordning en person starter med. Aftrapningsordningen betyder, at delpensionen ikke kan overstige 80 pct. af fuld sats, når den har været udbetalt i 2½ år, og efter yderligere 2 år kan den ikke overstige 70 pct. af fuld sats.

Under 1. behandlingen af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (L 49) blev det fra flere sider tilkendegivet, at man ønskede at afskaffe laveste sats i efterlønsordningen, således at laveste efterlønsats fra 1. januar 1987 bliver 80 procent af maksimumsatsen.

Arbejdsministeren har nu fremsat et ændringsforslag til L 49, der fjerner 70 procent satsen.

Som konsekvens heraf foreslås det at ændre delpensionsloven således, at 70 pct. satsen for delpension ligeledes afskaffes fra den 1. januar 1987. Herefter bliver 80 pct. satsen laveste sats også i delpensionsordningen, og den hidtidige samordning med efterlønsordningen opretholdes.

Økonomiske konsekvenser

I de økonomiske konsekvensberegninger til forslaget til lov om delpension er det anslået, at de forventede bruttoudgifter vil ligge på ca. 1.250 mill. kr. årligt (PL: januar 1985), når delpensionsordningen efter nogle år har nået et ligevægtsniveau. I de første 3 år er udgifterne skønnet til henholdsvis 300 mill. kr., 500 mill. kr. og 600 mill. kr.

Da afskaffelse af 70 pct. satsen kun vil få økonomisk betydning i de første år i de yderst få tilfælde, hvor en efterlønsmodtager på 70 pct. satsen måtte overgå til delpension, skønnes forslaget først at få økonomisk betydning efter 4½ års forløb. Under hensyn til de mange usikkerhedsfaktorer, der er forbundet med at skønne over udgifterne ved ordningen, antages merudgifterne ved laveste sats' ophævelse at kunne rummes inden for denne usikkerhedsmargin.